

Halottak napján, 2005

*Gondoltam: ha én is gyertyát gyújtanék, csak
hogy legyen világosság, csak hogy fénylenék.*

Szécsi Margit

*Hát eljöttem újra
sírodhoz, anyám.
Váltani néhány szót,
úgy, mint hajdanán.*

*Csak jó apám nincs itt,
s nem jön sohasem:
voronyezsi földben
porlad jeltelen.*

*Szólj anyám, mivégre volt bát
a hetvenöt év? –
Robot vakulásig,
kin, keserűség,*

*faltól-falig-sírás,
órló szű-magány,
hajnalig hánykódás
annyi éjszakán...*

*Lásd, fegyverben állig
ismét a világ.
Új Rend nevében zúdulnak
Új tragédiák.*

*Vak terror célkeresztjében
akárki lebet
vétlen áldozat vagy
bűnös: egyre megy.*

*Vernénk vasvesszővel
e Föld-temetőt:
elevenen adja vissza,
ki élt azelőtt!*

*S hiába kiáltozunk
mélyből fölfelé:
vaskemény törvény a
gyilkos emberé.*

*Gyújtunk gyertyát, feleim,
– oly nagy a sötét –
vigyázva holt kedveseink
emlékezetét.*

*Gondoltam: ha én is
gyertyát gyújtanék,
csak hogy legyen világosság,
csak hogy fénylenék.*

Angyali üdvözlét

*Gábrriel vagyok mondta halkan
ahogy belépett
a szobába*

*s nehogy feldöntsön
valami széket
vakító-fehér szárnyát
még a küszöbön
összezárta*

*Mária hátrébb
húzódott ijedten*

*Néhány pillanatig
csak nézték egymást mind a ketten*

*Arca szemöldöke
az óriási sebesség hevéből
nedvesen csillogott még*

*A szoba megtelt fényességgel
S minden átmenet nélkül
énekelni kezdett a vendég*

Kisded váró

*hóban szikrázik
a fenyő –
szüless meg, Égi
Csecsemő!*

*Bár csak szénás
fekhely fogad –
mutasd meg kedves
arcodat!*

*Kit jövendölt
angyali szó,
Rád várunk, jó hírt,
fényt hozó!*

*Fáradt szemét
emelve rád,
vigadhasson
apád, anyád!*

*Té, kit a világ
úgy remélt:
deríts mosolyra
sok szegényt;*

*fénykörödben a
szeretet zöngbessen hála-
éneket –*

*harmatgyöngyökkel
koronás,
légy új kezdet,
új Folytatás!*

Ünnepek előtt

*December. Fenyők hegye bök
ónszürke téli égre.
Erdei úton gőzölög
egy megsebzett vad vére.*

*Fordul az év, kezdete már
homályburokba zárult,
– borostyánkőbe a bogár –
tegnap jelen, ma már múlt.*

*Az ember tesz-vesz odakinn,
ólnál havat seperget,
vagy bent a jövő titkain
töpreng pohár bor mellett.*

*A kertben dermedt-néma fák
karja varjakat ringat;
várják a bosszú éjszakát.
Se holdvilág, se csillag*

*nem világít a táj fölött.
De messze, valahol már,
fürkészve a gyapjas ködöt
három király botorkál*

*hólepte palástjuk alatt
kincsekkel sietnek,
hogy Betlehembe jussanak,
mire fősír a Gyermek.*